

bekvemme sig til det, saa blev han fri for at gaa til Finansudvalget og bede om Lønning til denne enlige Lærerinde.

Jeg tror i det hele, at det er Navneforandringen, der bliver særlig kostbar ved denne Lønningslov. Undersøger man, hvor kostbart det bliver, ser man straks, at disse 16 Adjunker faar en forøget Løn af 14,725 Kr., men det er i Virkeligheden ikke det hele, som Forslaget fører med sig. Naar Lærerinderne for at faa Navnet Adjunkt skal have deres Begyndelsesløn forhøjet med 900 Kr. og deres Slutningsløn forhøjet med 1,200 Kr., er det naturligt, at Overlærerinderne maa følge efter i samme Spor, og det har Kultusministeren ogsaa ladet dem gøre. Han har forhøjet deres Begyndelsesløn med 1,200 Kr. og deres Slutløn med 1,500 Kr. For øvrigt skal jeg hverken udtale mig for eller imod denne Lønforhøjelse, Sagen kan jo nærmere undersøges i et Udvalg.

Den Lønningslov, der gælder for Rigshospitalet, er jo ikke særlig gammel, den er fra 18. April 1910. Den højtærede Minister gør i Bemærkningerne til Lovforslaget opmærksom paa, at da Forslaget til denne Lov var til Behandling i dette Ting, fandt det paagældende Udvalg det rigtigt, at visse Lønninger nedsattes med 100 à 200 Kr., og at Alderstillægene skete hvert 4. Aar i Stedet for hvert 3. Aar, en Forandring, som den højtærede Kultusminister fandt meget uheldig, og som han søger at rette ved dette Lovforslag. Men ser vi nærmere efter, hvem dette Forhold angaar, ser vi, at det er ikke dem, hvis Lønning er fra 800 til 1,200 Kr. og fra 1,300 til 1,800 Kr. og saa fremdeles. Nej, det angaar dem med Lønninger fra 1,600 til 2,400 Kr. og fra 3,000 til 4,200 Kr. Jeg skal kun dvæle ved de sidste. Indenfor denne Lønsats er der adskillige Personer, men jeg skal kun nævne et enkelt Eksempel, nemlig Lønnen til en Fuldmægtig, og sammenligne hans Løn med den Løn, en Fuldmægtig i Ministerierne har. Vi ser da, at hans Begyndelsesløn er lige saa høj som den Løn, en 1ste Fuldmægtig i et Ministerium har plus Ekspeditionssekretær-Honoraret, nemlig 2,400 plus 600 Kr. Medens Slutlønnen for en saadan Fuldmægtig er 3,900 Kr., er Slutlønnen for Fuldmægtigen ved Rigshospitalet 4,200 Kr. Nu foreslaar Ministeren, at Begyndelseslønnen skal sættes op fra 3,000 Kr. til 3,200 Kr. og Slutlønnen fra 4,200 til 4,400 Kr. Jeg kan nævne den næste Lønsats, som angaar 2den Fuldmægtigen derude. Han har en Begyndelsesløn af 2,600

Kr., stigende hvert 4. Aar med 250 Kr. indtil 3,600 Kr. Altsaa er hans Begyndelsesløn 200 Kr. højere end Fuldmægtiglønningen i Ministerierne og hans Slutløn 300 Kr. højere end en Ministerialfuldmægtigs Slutløn. I Lovforslaget foreslaas 2den Fuldmægtig paa Rigshospitalet lønnet med 2,800 Kr., stigende med 300 Kr. hvert 3. Aar til 4,000 Kr.

Jeg skal heller ikke her udtale mig hverken for eller imod disse Forandringer, men jeg skal tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i Tinget. Senere vil jeg maa ske tillade mig at stille Forslag om, at Lovforslaget henvises til et Udvalg.

Dahl: Det foreliggende Lovforslag angaar for største Delens Vedkommende Lønningerne ved de Institutioner, hvor den højeste Undervisning her i Landet gives, nemlig Universitetet, Polyteknisk Læreanstalt, Landbohøjskolen, Farmaceutisk Læreanstalt og Det kongelige Akademi for de skønne Kunster. Det Parti, jeg tilhører, har stadig vurderet denne Undervisning højt, og vi er villige til at medvirke til, at der bliver givet en saadan Lønningslov for disse Institutioner, at Lønningerne i nogen Maade baade for de videnskabeligt uddannede Embedsmænd og for Funktionærerne svarer til det Arbejde, der kræves. Disse Anstalter har den Opgave at uddanne Embedsmænd til de forskellige Administrationsgrene, og for Polyteknisk Læreanstalts og Landbohøjskolens Vedkommende er det desuden eller maa ske særlig Opgaven at uddanne Mænd til at indtage ledende Stillinger i det praktisk-økonomiske Liv, men foruden denne mere praktiske Opgave har alle disse Anstalter den Opgave at være Repræsentanter for den videnskabelige Udvikling herhjemme og give vort Lands Bidrag til den internationale Kulturudvikling, og naar vi erindrer, hvor mange udmærkede Mænd der har været og fremdeles er knyttede til disse Læreanstalter, ledes man ogsaa ad denne Vej til at se paa dette Lovforslag med stor Velvilje.

Et af Hovedprincipperne ved disse Lovforslag er at søge at stille de forskellige Institutioners Embedsmænd og Funktionærer fuldstændig lige, hvad Lønningsvilkaar angaar. Hidtil har der været en ret betydelig Forskel i Lønvilkaarene for Professorerne ved Universitetet og Lærerne ved Polyteknisk Læreanstalt og Landbohøjskolen, og Lovforslagene søger nu at fjerne denne Forskel. Med den Ud-